

DOM IN SVET

LETNIK 41

V LJUBLJANI, 15. MAJA 1928

ŠTEVILKA 5

Ferdo Vesel, Mati in sin

Soha svetega Boštjana

France Bevk

3.

V škofjeloški gostilni sredi trga je sedel en sam Ločan. Izvesek, ki se je šopiril nad gostilno in upodabljal vzpenjajočega se konja, mirnih meščanov ni mogel izvabiti vanjo. V krčmi so se ustavljali vojaki in ž njimi ni bilo dobro zobati. Ločan, ki se jih ni bal, je imel nizko telo in široko glavo, pa škiljasto je gledal; po rokah je bilo spoznati, da je kovač. Sedel je nasproti mladeniču, ki je imel merico

vina in culo pred seboj. Ta je bil videti žalosten, njegove oči so gledale brezizrazno nekam preko Francozov, ki so v drugem kotu pili in se pridušali v svojem jeziku. Narednik s kozjo brado je bil med njimi najglasnejši, tolkel je golobradega vojaka po kolenih z vso silo in se krohotal.

Prostorna krčma je bila tako nizka, da se je zdelo, da se bo zdaj pa zdaj pogreznila na ljudi. Skozi dvoje majhnih oken je dohajalo le malo svetlobe vanjo. Tretje okno je bilo obrnjeno na širok hodnik, po katerem so dohajali vozovi na dvorišče. Pod stropom je visel težek vzduh po tobakovem dimu, politem vinu in žganju; mešal se je z duhovi, ki so prihajali iz kuhinje skozi odprtino vrat, na katerih se je zdaj pa zdaj prikazal krčmar in pogledal po gostih.

»Četrtnko!« je poklical kovač.

Pomežiknil je mladeniču, kar tako, sam ni vedel, zakaj; le da bi našel priliko, da bi ga nagovoril. Primaknil je merico predenj, rekoč: »Naj pijejo.«

Dvakrat se je branil, tretjič pa je pil in dal kovaču svojo četrtnko.

»Oni niso iz naših krajev?«

»Izpod Porezna, toda z južne strani.«

Tedaj je kovač nenadoma spregledal mladeničevo gosposko obleko in ga pričel tikati.

»Zakaj nisi s severne strani, pa bi bila v sorodu! Če si od tam, ti gotovo ni Janez ime?«

»Ivan mi pravijo...«

»Vidiš, da vendarle. Jaz sem Matija, ki led razbija, pa železo tudi. Pij! Kam pa greš?«

»Domov.«

»Kaj pa si?«

»Podobar. Svetnike delam.«

Kovač se je dvignil in privzdignil klobuk, nekoliko se je zmedel. V nadaljnjem pogovoru mu je nekajkrat pozabil reči »ti«.

»Voz bi rad dobil.«

»Če bi imel konja, pri tej priči bi ga napregel. Krčmar! Vidiš tega človeka; mlad je, pa že oltarje dela. V Poljane gre, ali veš za kak voz?«